

Minska klyftor och öka den existentiella hälsan – Falu pastorats diakonipastoral 2018-2020

Inledning

2017 fastslog kyrkofullmäktige i Falu pastorat ett antal strategiska mål, varav ett gällde att en diakonipastoral skulle tas fram. Arbetet med att ta fram en diakonipastoral följer en viss ordning och mall. Det första steget är att identifiera vilken diakonisyn som finns i pastoratet, inte minst formulerat i församlingsinstruktionen. Till det första steget hör också att undersöka pastoratets befintliga diakonala verksamheter samt att göra en omvärldsanalys. Det presenteras i det följande som 1:1, 1:2 samt 1:3. Det andra steget handlar om att reflektera och analysera för att sedan i nästa steg prioritera och göra handlingsplaner. Diakonipastoralen är ett levande dokument som bör revideras och justeras allt eftersom förutsättningarna för diakonalt arbete i Falu pastorat förändras.

1:1 Falu pastorats diakonisyn

I församlingsinstruktionen från 2018 finns en genomarbetad redogörelse för pastoratets diakonisyn. Vi väljer därför att återge den i sin helhet. Där står *”Diakoni är kristen tro i handling och ett uppdrag för alla döpta. Diakoni utmanar oss att agera och att reflektera. Biskopsbrevet från 2015 lyfter fram tre viktiga perspektiv: att inta ett underifrånperspektiv; att värna om våra ömsesidiga livsvillkor; att sträva efter att bevara varandras egenmakt. De här perspektiven kan sägas sammanfatta ett diakonalt förhållningssätt, något som är viktigt att integrera och aktualisera i allt arbete i församlingen. Det finns flera olika aspekter av diakoni, och utöver förhållningssätt kan det handla om att identifiera orättvisa strukturer, stötta enskilda i möte med myndigheter, bryta isolering eller att distribuera fondmedel till människor i ekonomisk utsatthet. Avgörande är vilka behov som identifieras. Diakonin är hela pastoratets ansvar men diakonerna har ett särskilt uppdrag. Det är viktigt att det finns en aktuell handlingsplan eller pastoral för det diakonala arbetet med omvärldsanalys, reflektion kring det diakonala uppdraget samt förmågan att prioritera.*

Det finns stora sociala behov i Falun och en hel del av behoven tillgodoses av olika samhällseliga aktörer, inte minst offentlig sektor. Ur ett folkkyrkligt perspektiv ser vi värdet av att bejaka och ge kraft åt dem som ägnar sig åt det arbetet, vilket vi karakteriserar som diakonalt. Som kyrka vill vi vara en del av det. I Falu pastorat finns självförtroende och kompetens att arbeta diakonalt, ibland självständigt och ibland tillsammans med andra. Det kan handla om snabba insatser eller ett mer långsiktigt förebyggande arbete. Vi har resurser i våra olika församlingshem och kyrkor, samtidigt som vi också månar om att finnas och verka utanför våra egna lokaler. Samverkan är en viktig dimension i pastoratets diakonala uppdrag. Det sker med andra kyrkor och samfund, ideella föreningar samt med olika myndigheter.

Tillsammans med andra kan vi bättre identifiera mänsklig utsatthet samt erbjuda flera olika former av stöd.

Bland annat inom diakonin finns ideella medarbetare med varierande uppdrag. Vi är måna om att identifiera och kunna ta till vara på olika kompetenser. Det finns en enorm utvecklingspotential i att ta människor i anspråk– endast fantasin sätter gränser. Vi är dock angelägna om att skapa trygga strukturer samt att ge adekvat utbildning och kontinuerlig uppmuntran.”

Vi har valt att formulera ett antal nyckelmeningar som dels återspeglar församlingsinstruktionens diakonisyn men också andra antagna dokument på nationell nivå, såsom *Biskopsbrevet om diakoni* samt *Vägledning för diakoni*. Nyckelmeningarna sätter ord på ett diakonalt förhållningssätt och fungerar som verktyg i diakonalt utvecklingsarbete. Nyckelmeningarna kan användas som diakonala indikatorer för att bibehålla diakonalt förhållningssätt och perspektiv i all församlingsverksamhet.

Nyckelmeningar:

1. Vi ska ha ett förhållningssätt som kännetecknas av omsorg och respekt för medmänniskan och skapelse, såväl inom organisationen som utåt i mötet med andra.
2. Vi står upp för alla människors lika värde och ska samverka med alla goda krafter för ett samhälle präglad av rättvisa och solidaritet.
3. Vi litar till att varje människa är önskad och älskad av Gud och att Gud är närvarande i varje mellanmänniskt möte.
4. Vi strävar efter att vårt arbete i pastoratet ska syfta till upprättelse och egenmakt.
5. Vi strävar efter att vända på maktperspektiv och medvetet söka den utsattes eller marginaliserades insikter och perspektiv.

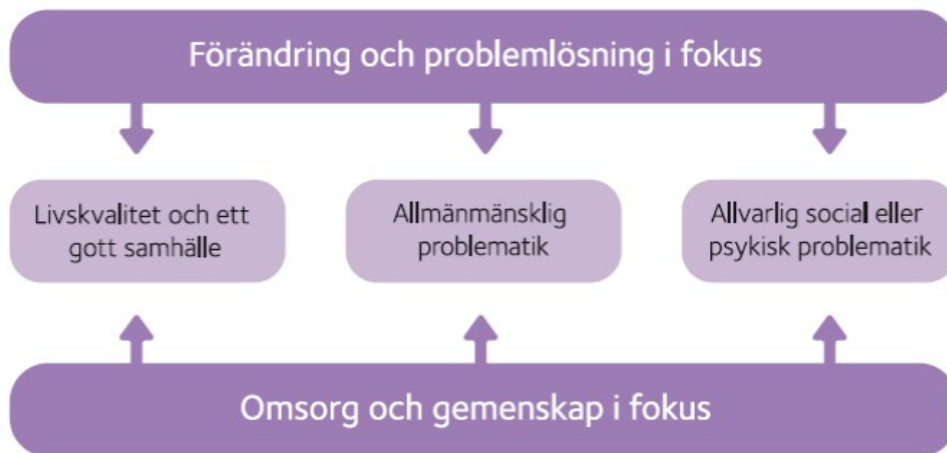
1:2 Församlingens nuvarande arbete (2018-2019)

Diakoni är hela pastoratets ansvar, och en del av den grundläggande uppgiften. Såväl ideella som förtroendevalda och anställda finns med i det diakonala arbetet.

Verksamheten i Falu pastorat är indelad i två distrikt med varsin distriktspräst som leder arbetet. I det följande ska vi presentera pastoratets nuvarande arbete utifrån tre olika aspekter: nämligen verksamhet, målgrupper samt nätverkskarta.

1:2:1 Verksamhet

I *Vägledning för diakoni* finns en modell för att kategorisera diakonalt arbete. Den delar in verksamheten i övergripande verksamhetsområde samt huvudfokus enligt följande:

När vi nu visar på församlingens nuvarande arbete har vi sorterat det i enlighet med Vägledningens kategoriseringsmodell.

1) Livskvalité och ett gott samhälle

1a Omsorg och gemenskap i fokus

Församlingsträffar: Annaträffen, Kristineträffen, Mariaträffen, Kafé samvaro, Kafé 1-3, Hosjöträffen, Stefansträffen, Måndagsträffen.

Öppna mötesplatser: öppen förskola,(Aspeboda 1g/v, Grycksbo 1g/v,) Mariagården 1g/v, Stefansgården 2g/v, Vika 2g/v, Hosjö 2g/v,) Grönan, sopplunch Annagården & Kristinegården, Kyrksoppa i Grycksbo, frukost i Aspeboda, julafton, kristen fördjupning, sommarkdagar på Annagården, äldreandakter, utflykter, Sinnesrogtj, lovverksamhet för barn och ungdomar, Måndagspromenad (Annagården)Gymnastik (Vika, Annagården, Stefansgården)

Samtal: spontana i olika miljöer

Församlingsvård: uppvaktningar i Kristine, födelsedagsfester i Kopparberg och Kristine, jubilarfest (80-85 -90 och plus) Grycksbo, Jubilarfest i Aspeboda

Utbildning

Grupper: körer, syföreningar (Aspeboda, Annagården kollo, samtalsgrupper(läsecirkel i Grycksbo), barn- och ungdomsgrupper (Eftis, Stora Kopparberg, Grylle , Grycksbo osv)

Samverkan med övriga samhället, t.ex. skolan

Arbetsledning av ideella medarbetare

1b Förändring och problemlösning i fokus

Internationellt arbete, Fairtrade

Mångreligiösa kontakter

Arbetsledning av praktikanter

2) Allmänmänsklig problematik

2a Omsorg och gemenskap i fokus

Grupper: Barn i sorg, Sorg-föräldragrupp, sorg-partnergrupp

Öppna mötesplatser: Grönan

Församlingsvård: minnesstund, sjukbesök, allhelgona

Samhällsnärvaro: nattvandring, skolkontakter (utbyte med Västra skolan), Pride

Grupper: Lärjungarna

2b Förändring och problemlösning i fokus

Kontakt och samverkan med myndigheter (se nätverkskarta)

Sjukhuskyrkan

Själavård: enskilda samtal i våra egna miljöer eller i särskilda boenden. Präst på plats.

Rådgivning

3) Allvarlig social eller psykisk problematik

3a Omsorg och gemenskap i fokus

Krisgrupper: POSOM, på vissa skolor och i varierande grad.

Öppna mötesplatser: Grönan och RIA

Samhällsnärvaro: häktet, Uppmärksamhetsveckan

3b Förändring och problemlösning i fokus

Själavård: t.ex. häktet.

Ekonomiskt stöd: Diakonipengen

Rådgivning

Myndighetskontakter: följa med personer

Sjukhuskyrkan

1:2:2 Målgrupper

Ett annat sätt att kategorisera verksamhet är att identifiera vilka vi möter i olika slags verksamhet.

Grupper	Genom	Åldrar
Asylsökande/ flyktingar	Diakonipengen, samtal, Grönan, samtalsgrupp för ensamkommande	alla
Anhörigvårdare	Samtal, nätverk i kommunens anhörigstöd	Vuxna
Ensamma	Samtal, församlingsträffar, öppna mötesplatser	Vuxna
Familjer	Öppen förskola,	Barn och vuxna
Fattiga, (låg pension,- sjukersättning, försörjningsstöd, skuldsatta, ”mellan stolarna”)	Diakonipengen	Alla åldrar
Funktionsvariationer	Lärjungarna, coachande samtal	Ungdomar, Vuxna
Livskriser	Sorggrupper, samtal	Alla åldrar när det gäller sorg, annars ungdomar och vuxna
Missbruk/beroende	RIA, Diakonipengen	Vuxna
Personer som har lång väg in till arbetsmarknaden	Projektet Praktik, arbetsträning	Ungdomar, vuxna
Personer med psykisk ohälsa	Diakonipengen, samtal, Grönan	Ungdomar ,vuxna
Särskilda boenden, sjukhem	Andakter, besök	Äldre, sjuka
Tillfrisknande	Diakonipengen, samtal, Grönan, öppen förskola	vuxna
Församlingsaktiva	Öppna mötesplatser	Äldre, vuxna

1:2:3 Samverkan och nätverk.

Samverkan är en viktig del av pastoratets diakonisyn, och vi vill i det följande visa en nätverkskarta som visar både med vilka vi samverkar och i vilken grad. Notera att vi skiljer mellan att samverka och att vara del av ett nätverk, där samverkan innefattar konkret gemensamt arbete.

Nätverkskarta

1. Samverkan: vi arbetar tillsammans

Barn och familj (pedagoger, diakoner)

Förskolor

Barn i sorg (präster, diakoner och pedagoger)

Landstinget, Rädda barnen, olika pastorat i Svenska kyrkan

Ungdom och skola (pedagoger, präster, diakoner)

Krisgrupper på skolor varierande grad av delaktighet. Praktikanter från skolor.
Personalutbyte

Rädda barnen: Ensamkommande ungdomar

Falu kommun, Landstinget, Socialtjänsten: Tillsammans för varje barn

Ungdomsslussen

Vuxna (pedagoger, husmödrar)

Falu kommun: Uppmärksamhetsveckan

Café Rekommenderas

AF: ”Långt från arbete”, ”Unga till arbete”.

Sensus

Västerås stift

S:t Lukas

Äldre (präster, diakoner, musiker)

Äldreboenden: gudstjänster

2. Nätverk: Vi möts och vi vet om varandra

Faluns kristna råd, Lugnetkyrkan, RIA

Andra religiösa samfund och företrädare

AIK

Länsstyrelsen

POSOM

Brå

Patientrådet

Omvårdnadsförvaltningen

Socialtjänsten

Falu kommun

Centrala stadsrum

Grycksbo minnesfond

Ungdomspolis & Ungdomsstödjare

Hvb-hem

Region Dalarna

Regional krishanteringsrådet

BVC

1:3 Församlingens omvärld

I pastoratets församlingsinstruktion beskrivs Falun enligt följande: *Falun kan beskrivas som ett Sverige i miniatyr – fast med aningen bättre förutsättningar. Ur ett statistiskt perspektiv mår en falubo, ung som gammal, lite bättre än den genomsnittlige svensken. Detta till trots finns det i Falun stora utmaningar med sociala orättvisor och segregation.*

En del av diakonipastoralsarbetet är att möta företrädare för olika samhällsaktörer i Falun. Vi mötte representanter och företrädare för kommun och myndigheter, andra ideella organisationer samt näringslivet. Vi samtalade om nöd och utsatthet i Falun, vilka behov som finns och på vilket sätt vi som pastorat kan svara upp emot behoven. Efter varje möte har vi gått igenom och analyserat de svar vi fick. För att ta till vara varje samtal har vi valt en slutsats / lärdom per möte. Varje intervju finns att tillgå. I det följande framgår vilka slutsatser vi dragit:

Offentliga instanser såsom kommun, region och myndigheter:

1. Det behövs vuxna ute på vardagar och helger.
2. Det viktiga är att göra det svåra pratbart. Viktigt med mötesplatser och medmänsklighet.
3. Ökade klyftor i samhället.
4. Stolta över sin familjecentral. God stämning, lugnt och skönt.
5. Farligt att utmåla problemområden. Mycket gott preventivt arbete görs. Vi vet hur man ska bygga upp ett gott samhälle.
6. Det är superviktigt att ta skolan på allvar. Gå färdigt.
7. Brist på folk bland kommunens ungdomsrådgivare.
8. Kyrkan behövs för existentiella samtal med äldre. Ingen har tid för riktiga samtal – existentiell ensamhet.
9. Svårt med samverkan när man är i olika nivåer. Men önskan om samverkan finns.

10. Vi ska hjälpas åt att fylla varandras aktiviteter och mötesplatser. Vi behöver invandrare i Falun.

11. Viktigt med barn, ungdomar och nyanlända för att skapa ett gott samhälle.

Ideella organisationer samt andra trossamfund:

12. Segregation – okunskap. Bostadsområden nyckel till kontakt.

13. Segregerad fritid för barn och unga.

14. Här är alla välkomna, men det behövs ett natthärbärge i Falun.

15. Det finns en fantastisk vilja att hjälpa till och dela med sig från Falubor. Hur orkar de som arbetar ideellt?

16. Barn och unga med psykisk ohälsa samt flyktingar och nyanlända är två utsatta grupper i Falun.

17. Civilsamhället behövs och är viktigt.

Näringslivet:

18. Var finns tiggarna i Falu centrum?

19. Det är lugnt i alla bostadsområden. Aktivt arbete för bostadsintegration.

2. Reflektion och analys

Falu pastorat har i sin församlingsinstruktion antagit en vid definition av diakoni, där diakoni förstås som varje döpt persons ansvar för och omsorg om skapelsen och medmänniskan. I församlingsinstruktionen framgår också vikten av att *”det finns en aktuell handlingsplan för det diakonala arbetet med omvärldsanalys, reflektion kring det diakonala uppdraget samt förmågan att prioritera.”* I det följande presenteras arbetsgruppens slutsatser, vilka utgår från omvärldsanalys och reflektion kring det diakonala uppdraget för att utmyнна i prioriterings- och handlingsplaner.

2:1 Diakoni är alltid kontextuell

”Falu pastorat ingår i Guds mission, vilket påminner oss om att det lokala alltid hör samman med det globala. Vi är del av ett större sammanhang, och är både beroende av och ansvariga för vår värld.” (FIN) Globala frågor som klimatkris och digitalisering påverkar oss, liksom politiska beslut på olika nivåer. Det kan leda till att människor hamnar i utsatta situationer, men också till att människor kan ta sig ur utsatthet. Faluborna mår lite bättre än den genomsnittlige svensken. Det visar de nyckeltal som ger en statistisk bild av Falu kommun. En viktig avvikelse från det är dock att Falun har högre andel unga vuxna än riksgenomsnittet som lever med

psykisk ohälsa. De fem församlingarna i Falu pastorat skiljer sig något åt. Innerstadsförsamlingarna (Falun Kristine och Stora Kopparberg) har en högre befolkningstillväxt, fler personer födda utomlands samt större inkomstskillnader. Landsbygds- och landsortsförsamlingarna (Vika-Hosjö, Aspeboda och Grycksbo) däremot har en lägre befolkningstillväxt, en jämnare inkomstnivå samt färre personer födda utomlands. Utöver nyckeltal och statistik visar våra intervjuer med representanter från vår omvärld att det finns nöd och utsatthet i Falun. I intervjuerna återkommer fler till att asylsökande och utrikesfödda liksom barn, unga och äldre är utsatta grupper samt att det bland barn och unga finns fler som befinner sig i utsatta situationer. Fler unga drabbas av psykisk ohälsa, och har svårt att få adekvat stöd. Äldre får vård och omsorg av samhället, men det saknas tid och resurser till samtal. Det finns en upplevd existentiell ensamhet bland många äldre. Utrikesfödda har svårare att tillgodogöra sig utbildning och står därför längre från arbetsmarknaden. Barn i ekonomiskt svaga familjer har svårare att få tillgång till en aktiv fritid. Klyftorna i Falun - mellan de som har utbildning, jobb, bostad och sociala sammanhang och de som inte har det – tycks öka. Intervjuerna bekräftar att en hel del gott arbete pågår, men att det finns behov av bland annat samtalsstöd och öppna mötesplatser. Det finns överlag en förhoppning från både myndigheter och civilsamhället om att kyrkan ska finnas med i samhällsbygget. I en enkätstudie som gjordes hösten 2018 framkommer att falubor, överlag, förväntar sig att Falu pastorat erbjuder en öppen och välkomnande gemenskap, och särskilt tar hand om människor i utsatthet.

I vår omvärldsanalys har vi identifierat två stora och tydliga utmaningar: ökad psykisk ohälsa samt att klyftorna ökar i samhället. Vi har sett en mängd olika orsaker till båda utmaningarna. När det gäller ökad psykisk ohälsa ser vi att den hänger ihop med samhällsförändringar såsom ökad grad av individualism och nedmontering av välfärd, men också mer stress i arbetslivet och allmänt. Psykisk ohälsa kan också hänga samman med psykisk utsatthet och obearbetad sorg, samt med det faktum att många saknar redskap för livets upp- och nedgångar, det vi kan kalla livskunskap. Med ökade klyftor avses socio-ekonomiska klyftor liksom all slags segregation mellan människor. Det kan handla om ålder, bakgrund, kön, boende, stad- landsbygd. De ökade klyftorna hör samman med samhällsförändringar såsom nedmontering av välfärd, men också bristande integration.

2:2 Diakonisynt och nyckelmeningar

I församlingsinstruktionen återfinns en vid förståelse av diakoni där diakoni är varje döpt persons ansvar för och omsorg om skapelsen och medmänniskan. Det är en öppen och generös diakonisynt som lyfter både medmänniskan och skapelsen. Vi har valt att tolka och konkretisera diakonisynten i fem nyckelmeningar. Nyckelmeningarna ger uttryck för vår människosynt, gudsbild och förståelse av makt/maktperspektiv men också vår uppfattning om intern och extern samverkan. Det är viktigt att reflektionen

kring diakoni och det konkreta diakonala arbetet är pågående. Det finns studier som visar att otydligheter i tolkning av vad diakoni är försvårar för det diakonala arbetet. Nyckelmeningarna kan fungera som underlag i en reflektion kring diakoni och diakonisyn. Och de kan komma att modifieras efterhand. Diakoni tar sig uttryck i handling och verksamhet. I Falu pastorat (liksom i Svenska kyrkan överlag) märks en tonvikt vid diakonal verksamhet inom området "livskvalité och ett gott samhälle" där fokus ligger på omsorg och gemenskap. Vi ser värdet av att stärka pastoratets befintliga verksamhet, men också att verka för en ökad grad av problemlösande diakoni. Som alternativ till begreppet "problemlösande" önskar vi tala om "lärande" diakoni. Lärande signalerar i högre grad att det handlar om ömsesidighet, erfarenhetsutbyte liksom att egenmakten upprätthålls. För att utvärdera befintlig verksamhet och/ utveckla ny verksamhet kan nyckelmeningarna fungera som diakonala indikatorer eller kriterier. Det kommer att medföra att den diakonala verksamheten i allt högre grad förmår spegla vår diakonisyn. Såväl församlingsinstruktionen som nyckelmeningarna bejakar sambandet mellan diakoni och arbetet för ett mer rättvist och jämlikt samhälle. Samverkan med andra som arbetar i samma riktning kan vara en dimension av pastoratets diakonala uppdrag. Vi behöver reflektera kring och vara tydliga med vad vi kan tillföra som samverkanspartner. Diakoni är också påverkansarbete, och vi måste också värna röstbärrrollen då vi går in som samverkanspart

2: 3 Prioriteringar för att möta utmaningarna

Vi har formulerat tre prioriterade arbetsområden som vi menar kan möta de nämnda utmaningarna. Det första prioriterade arbetsområdet kallar vi hållbar diakoni. Med det avses att vi bör vara med och skapa förutsättningar för ett hållbart samhälle ur en mängd aspekter. Frågor om pastoratets miljöansvar, liksom fair trade, HBTQ-certifiering liksom värdet av en god intern arbetskultur har en självklar plats. Ett hållbart samhälle är ett samhälle där socioekonomiska bakgrundsfaktorer har en underordnad betydelse till förmån för ömsesidigt utbyte. Integration och jämlikhet är viktiga ledord. I den hållbara diakonin ser vi värdet av att utveckla pastoratets diakonala arbete så att det präglas av regelbunden omvärlds- och behovsanalys, ökad grad av samarbete, samverkan med andra aktörer, liksom av mer uppsökande och utåtriktad verksamhet samt ett ideellt medarbetarskap. Vi vill stärka pastoratets diakonala arbete och utarbeta former för en diakonimottagning.

Det andra arbetsområdet handlar om att öka den existentiella hälsan bland barn, familj, ungdom och äldre. Det kan göras genom att förändra och utveckla pastoratets verksamhet så att den blir mer inkluderande och problemlösande. Vi ser också behov av ny verksamhet såsom existentiella samtal med äldre i samverkan med bildningsförbund, liksom en ökad satsning på ungas existentiella hälsa via t.ex. Grönan. Det tredje prioriterade området handlar om att minska klyftorna. Här vill vi arbeta för att stärka och utveckla befintliga mötesplaster, inte minst öppen förskola,

ungdomsgården Grönan, samt våra dagledigträffar. Vi ser också värdet av att utveckla nya mötesplatser såsom en öppen åldersintegrerad mötesplats efter modellen Messy Church. En sådan mötesplats kan skapa förutsättningar för gemenskap och av ömsesidigt lärande. Vi föreslår också en fortsatt satsning på Språngbrädan som ger fler möjlighet att komma in i arbetslivet.

3. Handlingsplaner

Två utmaningar har vi identifierat: Ökad psykisk ohälsa samt ökade klyftor i samhälle. De utmaningarna önskar vi adressera genom tre prioriterade arbetsområden: 1) Hållbar diakoni, 2) ökad existentiell hälsa bland barn, familj, ungdom och äldre samt 3) minska klyftorna.

Handlingsplaner för aktiviteter, sorterade under respektive prioriterade arbetsområden:

3:1 Hållbar diakoni

a) Bli ett hållbart pastorat. En arbetsgrupp bildades 2019 med uppdrag att jobba för miljöcertifiering. Arbete pågår och kommer att pågå några år.

Arbetet med HBTQ- certifiering har inte inletts. Vi föreslår att någon ur pastoratets Pridegrupp ansvarar, t.ex en av studentprästerna.

b) Hållbar arbetsplats. PRAO har genomförts och uppskattats. Vi föreslår att PRAO blir återkommande årligen. Utbildning i lösningsfokuserat förhållningssätt 2020. Skapa en känsla en delaktighet inför den grundläggande uppgiften, efterfrågas.

c) Stärka det diakonala arbetet, utveckla former för regelbunden omvärlds- och behovsanalys. Ökad grad av samarbete, samverkan. Undersöka former för diakoncentral, även digital. Redan nu fungerar Diakonipengen digitalt. Diakonkollegiet jobbar vidare.

d) Strukturera det ideella arbetet. Fler ideella medarbetare. Handlingsplan för ideella medarbetare behöver implementeras i pastoratet. HT 2020 genomförs en digital utbildning i ideellt medarbetarskap för anställda, förtroendevalda samt ideella. Efter utbildningen formas en grupp med särskilt ansvar för ideella.

3:2 Ökad existentiell hälsa bland barn, familj, ungdom och äldre.

e) Stärka den öppna förskolans diakonala profil. Frågan kommer att tas upp vid nästkommande pedagogsamling. Pedagogerna ansvarar.

f) Stärka dagledigträffarnas diakonala profil och utveckla former för existentiella samtal med äldre. En rapport har skrivits och presenterats för distriktsprästerna. Diakonipastorsgruppen jobbar vidare med att sätta ord på dagledigträffarnas ”Why?” alt. andan med utgångspunkt i nyckelmeningarna.

g) Utveckla Grönans arbete för ungas existentiella hälsa. Arbete pågår. Östras distriktspräst ansvarar.

h) Skapa stabila strukturer för pastoratets stödgrupper i sorg. Distriktsprästerna ansvarar för bemanning och resurser. Innehåll, inbjudningar, kontinuitet ansvarar ledarna för. Kerstin är kontaktperson. En grupp som ansvarar för utveckling av stödgrupper har bildats.

3:3 Minska klyftorna

i) Utveckla ”aktivitetskyrka” / Messy church-modell i Falun. Just nu lutar det åt att utforma lokala varianter i våra församlingshem. Möjliggöra för möten som minskar klyftorna.

j) Jobba vidare med Språngbrädan.

4. Uppföljning/ utveckling/lärande

Det är viktigt att ha en plan för hur och när uppföljningen av diakonipastoralen sker. Och det av flera skäl. För det första är det viktigt att ta reda på att det som ingår i handlingsplanerna verkligen efterlevs. Sker de diakonala justeringarna i befintlig verksamhet som vi har lyft fram? Har den nya verksamhet som vi sett behov av, verkligen påbörjats? För det andra är det nödvändigt att bedöma huruvida den verksamhet som utförs svarar upp mot de behov och prioriteringar som identifierats. Kanske behöver vi tänka om och bedriva annan sorts verksamhet? För det tredje är det viktigt att pröva om verksamheten fortfarande är relevant. Så som tidigare har påpekats behöver reflektionen och analysen kring behov och utsatthet ständigt vägas mot pastoratets diakonala uppgift.

I nuläget ligger uppföljningsansvaret hos den arbetsgrupp som har arbetat fram diakonipastoralen. Arbetsgruppen sammanträder 2-3 gånger per termin och försöker följa upp och utveckla diakonipastoralens slutsatser. I arbetsgruppen bör åtminstone en diakon samt 2-3 övriga medarbetare ingå.

Då diakonipastoralens diakonisyn vilar på församlingsinstruktionen bör diakonipastoralen bygga på senaste versionen av FIN. Inför revidering av FIN och framför allt dess diakonisyn bör arbetsgruppen kunna fungera som referensgrupp. På så sätt kan insikter och lärdomar från diakonipastoralsarbetet komma hela pastoratet till gagn.